Με μεγάλη καθυστέρηση πολλών δεκαετιών, οι πάνω από 64.000 Αυστριακοί Εβραίοι που δολοφονήθηκαν κατά τη ναζιστική περίοδο... «επέστρεψαν» τώρα, με τα ονόματά τους σμιλεμένα στο νέο Μνημείο του Ολοκαυτώματος στη Βιέννη, του οποίου τα αποκαλυπτήρια έγιναν στις 9.11.2021 σε μια σημαδιακή ημερομηνία, 83 χρόνια από τα ναζιστικά πογκρόμ της 9ης Νοεμβρίου του 1938.

Το «Μνημείο για τους δολοφονημένους στο Ολοκαύτωμα Εβραίους, παιδιά, γυναίκες και άνδρες από την Αυστρία», στο πάρκο Οσταρίκι, μπροστά από το κτίριο της Αυστριακής Κεντρικής Τράπεζας και δίπλα στις παλιές εγκαταστάσεις του Γενικού Νοσοκομείου Βιέννης, είναι ένα λίθινο τείχος σχήματος οβάλ. Το αποτελούν 160 τεράστιες πλάκες με σμιλεμένα τα ονόματα των 64.400 Εβραίων της ναζιστικής θηριωδίας, κατά την περίοδο από την προσάρτηση της Αυστρίας τον Μάρτιο του 1938 στο γερμανοναζιστικό Τρίτο Ράιχ μέχρι την απελευθέρωση της χώρας από τα συμμαχικά στρατεύματα τον Μάιο του 1945.

Ανεγέρθηκε χάρη στις εικοσάχρονες προσπάθειες που κατέβαλε για να πείσει τους αρμόδιους για την αναγκαιότητα του μνημείου ο σήμερα 91 χρόνων Κουρτ Γιάκομπ Τούτερ, ο οποίος το 1939 είχε κατορθώσει, σε αντίθεση με τους οικείους του, να γλιτώσει τον θάνατο από τους ναζιστές, καταφεύγοντας στο εξωτερικό. Μετά τη μεταγωγή 200.000 Βιεννέζων στα στρατόπεδα εξόντωσης και τον εξαναγκασμό πολλών χιλιάδων στην αυτοεξορία, οι Γερμανοναζιστές θεωρούσαν τη Βιέννη επίσημα, από τον Οκτώβριο του 1942 και μετά, «καθαρή από Εβραίους».

«Το τείχος είναι και μια υπόμνηση για το μέλλον», επισημαίνει ο **Βόλφγκανγκ Σομπότκα, πρόεδρος της αυστριακής Βουλής και του Εθνικού Ταμείου της Αυστριακής Δημοκρατίας για τα Θύματα του Εθνικοσοσιαλισμού**, εκφράζοντας «με ντροπή, ευχαριστώ» στον Κουρτ Γιάκομπ Τούτερ, καθώς «δεν θα έπρεπε να περιμένουμε να αναλάβει ένας επιζών του Ολοκαυτώματος να φροντίσει για την κατασκευή ενός τέτοιου μνημείου σε δημόσιο χώρο».

Για την **Αυστριακή υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων Καρολίνε Εντσταντλερ**, «η Δημοκρατία της Αυστρίας στέλνει ένα ορατό σημάδι της ευθύνης της. Τα ονόματα των θυμάτων είναι ανεξίτηλα χαραγμένα στις 160 πλάκες του μνημείου. Με αυτόν τον τρόπο, τους επιστρέφουμε τουλάχιστον ένα μέρος της αξιοπρέπειάς τους. Αυτό το μνημείο είναι ένα μέρος που δίνει στους απογόνους την ευκαιρία να τιμήσουν τη μνήμη των αγαπημένων τους. Και θα πρέπει να είναι ένα μέρος που προσπαθεί να μεταφέρει στους επισκέπτες την έκταση του μίσους των ναζί για τους ανθρώπους».

Συγκλονιστική στην τελετή των αποκαλυπτηρίων, η επισήμανση από τον **Κουρτ Γιάκομπ Τούτερ** ότι οι προσκυνητές του μνημείου θα μπορούν να θρηνούν εκεί γονείς και οικείους τους λόγω απουσίας ενός τάφου των ναζιστικών θυμάτων, όπως επίσης όλες εκείνες τις οικογένειες από τις οποίες δεν επέζησε κανένα μέλος τους.

Phoca PDF

Η ανέγερση του Μνημείου χρηματοδοτήθηκε με 4,46 εκατομμύρια ευρώ από την αυστριακή ομοσπονδιακή κυβέρνηση, με 600.000 ευρώ από τα εννέα ομόσπονδα κρατίδια της χώρας, ενώ 230.000 ευρώ προήλθαν από την Αυστριακή Ενωση Βιομηχάνων.

Τα αποκαλυπτήριά του πλαισιώθηκαν από τις εκδηλώσεις μνήμης στην αυστριακή πρωτεύουσα για την 83η επέτειο από τα πογκρόμ κατά του εβραϊκού πληθυσμού τη νύχτα της 9ης προς 10η Νοεμβρίου του 1938, η οποία υπήρξε στη Βιέννη, σύμφωνα με τους ιστορικούς, η πλέον βάρβαρη από όλες τις επιθέσεις εναντίον εβραϊκών στόχων σε ολόκληρο το Τρίτο Ράιχ και στο οποίο δολοφονήθηκαν 91 Εβραίοι, από τους οποίους οι 30 ήταν στην Αυστρία.

Τη νύχτα του πογκρόμ, τη «Νύχτα των Κρυστάλλων» σύμφωνα με τη φρασεολογία των Γερμανών ναζιστών του Τρίτου Ράιχ, μόνον στην Αυστρία συνελήφθησαν 6.500 άνθρωποι και 4.000 μεταφέρθηκαν στο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Νταχάου, ενώ δεκάδες εβραϊκές συναγωγές πυρπολήθηκαν και χιλιάδες σπίτια και καταστήματα εβραϊκής ιδιοκτησίας βανδαλίστηκαν. Η ναζιστική προπαγάνδα φρόντισε να παρουσιάσει τα αντιεβραϊκά πογκρόμ ως υποτιθέμενη «αυθόρμητη απάντηση» του πληθυσμού στον θάνατο του Γερμανού διπλωμάτη και μέλους του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος του Χίτλερ, Ερνστ φον Ρατ, στο Παρίσι, δύο ημέρες αφότου πυροβολήθηκε από τον 17χρονο Πολωνοεβραίο Χέρσελ Γκρίνσπαν, ο οποίος με αυτήν την πράξη του διαμαρτυρόταν για τη μεταφορά των γονέων του σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Ο θάνατος του διπλωμάτη -που σύμφωνα με κάποιους ιστορικούς μπορεί να σχετίζεται και με ομοφυλοφιλικούς κύκλους του Παρισιού στους οποίους φέρεται να σύχναζαν θύμα και θύτης- ήταν για το ναζιστικό καθεστώς η καλύτερη ευκαιρία και πρόφαση για την έναρξη των από καιρού προαποφασισμένων επιθέσεών του κατά των εβραϊκών πληθυσμών στο Τρίτο Ράιχ, στο οποίο είχε προσαρτηθεί ήδη η Αυστρία μερικούς μήνες νωρίτερα.

Στις 5.30 τα ξημερώματα της 12ης Μαρτίου του 1938 οι ορδές του Χίτλερ περνούσαν τα γερμανοαυστριακά σύνορα στο Πασάου και στο Σέρντινγκ, συντελώντας με την επέλασή τους στην από καιρό σχεδιαζόμενη προσάρτηση της Αυστρίας στο ναζιστικό Τρίτο Ράιχ, για την «επιστροφή» της γενέτειράς του στο γερμανικό Ράιχ, όπως θα κραύγαζε τρεις ημέρες αργότερα ο ίδιος ο Χίτλερ, στη διαβόητη ομιλία του στην Πλατεία των Ηρώων στη Βιέννη.

????: [?????, 12.11.2021]

Phoca PDF